

i disse Forhold, og man erkjendte sig i Literaturen eller Bøger, for at see, hvorledes Forholdet navnlig med Hensyn til Underviisningen, Foredragene og Elevantallet stillede sig for Kunstakademiets Vedkommende, savnede man ganske Dplysninger i saa Henseende. Der er mange forskjellige Anstalter, som ellers nyde Tilskud fra Statens Side, der regelmæssig tildeels aarlig give en Oversigt over disse Forhold; jeg antager, at disse Dplysninger behøvede ikke at være i den Udførlighed som fra andre Instituter, men jeg troer, at efter de noget forandrede Forhold vil der være fuldkommen Anledning til, at den lovgivende Magt og det store Publicum, i særdeleshed naar der gives et forøget Bidrag til Akademiets Underholdning, fik Leilighed til, gennem en offentlig og officiel Oversigt at kunne overbevise sig i Enkelthederne om, hvorledes da denne Anstalt virkede. Da man har savnet disse Dplysninger, troer jeg, at der ved den forholdsvis ikke meget dybt gaaende Indflydelse, som Thinget nu vil faae paa Akademiets Organisation, kunde være Anledning til at laa den Regel fast, at der skulde gives en offentlig Oversigt over, hvorledes Akademiet virkede. Denne Bemærkning turde maaskee være saa meget mere grundet, som der i enkelte Henseender vistnok er nogle Mangler og Huller i Akademiets indre Organisation. Udvalget havde saaledes gennem det høitagtede Ministerium begjæret Underretning om, en Afskrift af Akademiets Resolution om, hvorledes Akademiets offentlige Foredrag vare bestemte for det sidste Aar, naar Forelæsningerne vare begyndte, og naar de vare sluttede, men man erholdt derpaa et Svar, som var særdeles kort affattet og ingeniunde i sit Omfang hyldestgjorde det Spørgsmaal, man havde gjort, og navnlig fik man ingen Afskrift af den Bestemmelse, som ifølge Reglementet af 1842 § 81 er udtrykkelig forekrevet, at det skal være Akademiets egen Sag at bestemme de nærmere Detailler med Hensyn til Forelæsningerne. Jeg troer derfor, at der under disse Omstændigheder nok kunde være Anledning til nu at see i det foreliggende Udskift at faae den Regel bundet fast, at der skal gives en offentlig Oversigt over disse Forhold, og jeg antager, at Offentligheden vil i denne

som i saamange andre Henseender virke velgjørende. — Naar jeg endelig i mit sidste Medactionsforslag har yttret, at Ordene: „og udbetales“ maatte gaae ud, vil det ved et nærmere Eftersyn af den paagjældende § 3. vise sig, at disse Ord ere aldeles overflødige. Det Belys, hvorom der her er Spørgsmaal, skal nemlig ansættes til Sæd i Medhold af den Regel, som indeholdes i Loven af 1861; at det skal udbetales, følger af sig selv, forsaavidt man mener, det skal udbetales af Statskassen til Hovedkassen; men det fremkaldte hos mig den Tanke, at det skulde udbetales til de Personer, som ere nævnte i det foregaaende Punktum, hvilket var saa meget naturligere, som der netop i § 1 tales om, at et saadant Tillæg skal udbetales til de der nævnte Personer. Eftersom derfor disse Ord, hvor de staae, maae befindes at være aldeles overflødige, har jeg tilladt mig, for at undgaae en Misforstaaelse, der let kunde paatrænge sig Akademiet eller Andre, der vilde gennemgaae Lovten, at foreslaae, at de skulde udgaae. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale mine Indstillinger til det høitærede Things Dpmærksomhed.

Tessens: Det har været mig og maaskee flere af de andre ærede Medlemmer vanskeligt under denne Sags Overveielse, saaledes som Betænkningen foreligger, at træffe et Valg mellem de tre eller fire forskjellige Forslag, som ere fremkomne til denne Sags Ordning. Jeg har imidlertid troet at burde slutte mig til det Forslag, der foreligger fra de to ærede Rigsdagsmænd fra Odense (Fallefen) og Christianshavn (H. H. Rahser), og jeg kan slutte mig til det, selv om det vedtages med de Endringsforslag, der ere foreslaaede af den høitærede Cultusminister, dog kun med den Forandring, som jeg maa ansee for ønskelig, at den Valgret, som efter den nubestaaende Tilstand tilkommer Akademiet og fra den første Tid har været i dets Eie, opretholdes. Det forekommer mig nemlig i og for sig ikke vigtigt, at Statsmyndigheden paatager sig at styre eller lede en Virksomhed, der kan udøves af de enkelte Samfund og enkelte Individuer i Staten, og jeg troer, at dette gjælder især om de For-